

Προφητικοί λόγοι του παππού Χατζηφλουρέντζου για την Κύπρο

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Παρμένοι από το βιβλίο «ο άνθρωπος του Θεού από τη Μηλιά Αμμοχώστου»

Το 1963 όταν εφτίαχνε τις βεράντες της εκκλησίας του Αγίου Ανδρονίκου, μιας και πάντα έβρισκε κάτι να κάνει για την εκκλησία, ζήτησε βοήθεια από τον Αντρέα Λεβέντη και αυτός δεν του αρνήθηκε καθώς τον είχε βοηθήσει και παλαιότερα. Καθώς ξεκίνησαν τη δουλειά γυρνά ο Αντρέας και λέει στον παππού: «Μα γιατί μας έφερες θείε Χατζή; Να, τώρα κτυπούν (βομβαρδίζουν) οι Τούρκοι και θα μας «φάνε». Άρχισαν να κτυπούν στην Ομορφίτα». «Μη φοβάσαι Αντρίκκο μου», απαντά ο παππούς, «τώρα δε μπορούν να κάνουν τίποτα. Ύστερα, ύστερα ...», του λέει, αφήνοντας την κουβέντα αυτή χωρίς να τη ξεκαθαρίσει.

Άλλοτε έλεγε προφητικά τα εξής λόγια: «Θα έρθει μία ώρα που θα τρέχετε σαν τις καμήλες, θα φοβάστε να κοιτάξετε πίσω σας. Εκεί που θα πάτε θα νομίζετε πως πήγατε στο πανηγύρι. Ούτε θα πεινάσετε ούτε θα διψάσετε. Πολλά κράτη θα ενδιαφερθούν αλλά οι Τούρκοι δε θα ακούνε κανένα, θα είναι ανένδοτοι. Όμως θα έρθει η ώρα που θα ξαναρθείτε στα σπίτια σας. Την ώρα αυτή που θα έρθετε θα πέσετε κατά γης, θα ταπεινωθείτε». Ο κόσμος δεν πολύ καταλάβαινε. Του λέει τότε ο μεγάλος του γιος ο Αντωνής: «Χατζή, μα είπες ότι πολλά κράτη θα ενδιαφερθούν αλλά οι Τούρκοι θα είναι ανένδοτοι και μετά λες ότι θα

επιστρέψουμε. Πως θα γίνει κάτι τέτοιο; Μήπως δε θα τσακωθούμε μεταξύ μας;» (Οι αντίθετες πολιτικές παρατάξεις) «Θα έρθετε, του απαντά. Θα το θελήσει η Παναγία και θα έρθετε, αλλά σας το ξαναλέω ότι θα ταπεινωθείτε, θα πέσετε κατά γης. Ο Θεός γνωρίζει πότε και θα σας ελευθερώσει («θα σας ξαπόλησει») όταν θα είσαστε εντάξει μεταξύ σας». «Όταν θα έρθετε πίσω, εκεί θα είναι τα κλάματα» είπε μία άλλη φορά. Στην κα Σαλώμη έλεγε: «Θα μαυροφορήσει όλη η Κύπρος και θα γυρεύετε την πιο μικρή σπηλιά, την πιο μικρή τρύπα να τρυπώσετε. Θα γίνει μεγάλο κακό στην Κύπρο. Εσείς θα φύγετε, εγώ όμως θα μείνω». (Έννοούσε ότι θα πέθαινε και θα θαβόταν εκεί πριν από τον πόλεμο)

Σε μία άλλη περίπτωση είπε στον γιο του τον Αντωνή για το Κυπριακό: «Θα πάνε μέχρις εκεί για να υπογράψουν συμφωνία, αλλά τελικά δε θα την υπογράψουν. Ο σατανάς θα βάλει εμπόδια (θα «μπαρκάσει») και έτσι δε θα υπογράψουν τα χαρτιά. Το πρόβλημα όμως θα λυθεί από μόνο του. Τότε ο Ντεκτάς θα πάει στη Μέκκα για να γλιτώσει».

Κάποτε είπε για το Κυπριακό «Διχοτόμηση δεν θα γίνει. Δεν μπορούν οι Τούρκοι να κάνουν διχοτόμηση». Άλλοτε μιλώντας του, ο γιος του ο Αντωνής, για τη δύναμη των Τούρκων του είχε πει πως «οι Τούρκοι θα μας φάνε». Τότε ο πατέρας του απάντησε με τα εξής λόγια: «Άκου γιέ μου, θα έρθει μία ώρα που τρεις μόνον άνθρωποι την Κύπρο θα μπορούν να την ελευθερώσουν. Και η Κύπρος θα ελευθερωθεί από μόνη της χωρίς να την βοηθήσει κανένας». Όπως ομολογεί ο κύριος Αντωνής δεν ήταν, ούτε και είναι εύκολο να εννοήσει κάποιος τα πιο πάνω λόγια.

Μερικοί συγχωριανοί του οι οποίοι άκουσαν τι έλεγε σχετικά με την απελευθέρωση της Κύπρου, μη πιστεύοντας στα λόγια του, του είπαν ότι η Κωνσταντινούπολη τόσα χρόνια είναι κάτω από Τουρκική κατοχή και ακόμα δεν ελευθερώθηκε και πως τάχα εμείς θα ελευθερωθούμε; «Θα έρθει κι' αυτούς η ώρα τους που θα τα πάρουν πίσω», τους απάντησε. «Ο Θεός δεν βιάζεται».

Το 1963 ο κ. Αντωνής, όπως και άλλοι, έβγαζαν σκοπιές και περιφρουρούσαν το χωριό αφού, όπως διηγείται, υπήρχε πληροφορία ότι τα πολεμικά πλοία των Τούρκων ήταν διάσπαρτα στη Μεσόγειο. Μεσάνυκτα, μετά τη σκοπιά, πέρασε από το σπίτι του πατέρα του σαν να περίμενε κάτι να ακούσει απ' αυτόν. Ο πατέρας του πλαγίαζε στο σαλόνι και μόλις τον είδε γύρισε και του είπε: «Τι κάνεις τέτοια ώρα ξύπνιος παιδί μου;» «Να, φρουρούσαμε στο δρόμο του Λαπάθου και είπα να περάσω να δω αν είσαι ξύπνιος. Μας είπαν ότι έρχονται οι Τούρκοι για να εισβάλουν στο νησί και πως τώρα βρίσκονται στη Μεσόγειο».

«Δε σου είπα γιέ μου να πέφτεις να κοιμάσαι και να μην γυρίζεις πλευρό; Σου το έχω ξαναπεί, τα νέα εδώ να έρχεσαι να τα μαθαίνεις και όχι στα ραδιόφωνα. Πήγαινε σπίτι γιέ μου πέσε να κοιμηθείς και εμείς δεν έχουμε καμιά ειδοποίηση. Οι Τούρκοι θα έρθουν αλλά δεν θα έρθουν τώρα, μετά θα έρθουν και θα πάρουν την Κύπρο τη μισή». «Ας μας αφήσουν και μέχρι το πρωί θα τους καθαρίσουμε», λέει με θάρρος ο Αντωνής. «Ρε Αντωνού, οι Τούρκοι θα έρχονται από το χωριό σου και εσύ από το χωριό τους δε θα μπορείς να περάσεις», του είπε τότε ο πατέρας του κουνώντας το κεφάλι του. Ωσάν να έβλεπε δηλαδή το τι θα επακολουθούσε μπροστά του. Μετά από λίγες μέρες οι Τούρκοι έκλεισαν τους Τουρκοκύπριους μέσα σε θύλακες και δεν άφηναν κανένα να περάσει από τα χωριά τους.

«Μα δεν είμαστε μόνοι μας, έχουμε και την Ελλάδα», του ξαναλέει ο Αντωνής.

«Κανένα δεν έχουμε υπέρ μας, είναι όλοι εναντίον μας. Οι Τούρκοι θα έρθουν ύστερα και όλοι θα τους ζητούν να σταματήσουν και αυτοί δε θα σταματούν (μεταξύ 23-26 Ιουλίου 1974 συμφωνήθηκε εκχειρία που οι Τούρκοι όμως δεν σεβάστηκαν). Και τότε θα αφήσετε τα σπίτια σας όπως είναι και θα φύγετε. Θα

πέφτετε ο ένας πάνω στον άλλο (θα είσαστε όλοι μαζί στριμωγμένοι) χωρίς να πειράζει όμως ο ένας τον άλλον. Μετά ο κόσμος θα αμαρτήσει. Θα αργήσετε λίγο να έρθετε πίσω. Όταν θα έρθετε πίσω, τότε θα είναι τα κλάματά σας. Τότε θα δώσει νόηση στον κόσμο ο Θεός, να καταλάβει το δρόμο τον ορθό ποιός είναι. Πολλοί Τούρκοι από τα έργα τα καλά, θα γίνουν Χριστιανοί. Τούτη η Παναγία και τις πέτρες θα τις κάνει Χριστιανές εκείνη την ώρα, όχι μόνο τους ανθρώπους. Θα έρθει ο φόβος του Θεού. Ο κόσμος θα περπατά με το κεφάλι σκυφτό. Η Κύπρος θα ελευθερωθεί από μόνη της χωρίς να τη βοηθήσει κανένας».

Πηγή: <http://agiostheologos.gr/arthro36.html>